የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ።

የመጀመሪያው ሺሕ ዓመት አባቶች ብዙ ሥራ ሠርተው፣ የብርሃን ችቦውን አብርተው፣ በክብር አስረክበውን አለፉ። ክርስትናን ከሐዋርያት ተቀብሎ ወደ ሀገሩ ተመ ልሶ በማስተማር በዓለም የመጀመሪያው ተብሎ በታሪክ ጸሐፊው በአውሳብዮስ፣ የተመሠ ከረለት ኢትዮጵዮዊው ጃንደረባ ብርሃነ ወንጌልን በመቅረዘ አሪታችን ላይ ለኮሰው። በዚህም ቤተ ክርስቲያናችንን በሐዋርያት ትምህርት አምና ጥምቀትን ኢየሩሳሌም ተጠምቃ፣ በራሷ ሐዋርያ ትምህርተ ወንጌልን በማግኘት የመጀመሪያዋ አድርጓት ለሌሎች ወንድሞቹ አስረከበ። ከግቴ ብርሃን አባ ሰላማ፣ ዘጠኙ ቅዱሳን፣ ቅዱስ ያሬድ፣ ሥልጣኑን አስረክቦ፣ ዘውዱን ኢየሩሳሌም ልኮ፣ ገዳም የገባው ጻድቅ ንጉሣችን ዐፄ ካሌብና ሌሎችም አባቶች ታላቅ ሥራ ሠርተው ለሁለተኛው ሺሕ ልጆች አስረከቡ።

ክርስትናን፡- ሃይማኖቱን ከምግባር፣ ዶግማውን ከቀኖና፣ አሥራውን ከአዋልድ፣ ታሪክን ከትውፊት፣ ሥራን ከቅርስ አስረክበውን የሥራውንም ችቦ ለኩሰው ብርሃንን ገልጠው ለሁለተኛው ሺህ ቅዱሳን ሰጡ። የእነርሱ ሥራ ሁለቱን ሺሕ ዓመት አልፎ ሦስተኛው ሺሕ ውስጥ ሊገባ በአረጋዊ ነት የመጀመሪያው ተሰላፊ ሆኖአል። የአክሱም አሻራዎች፣ የየረር ጋራ ቅርሶች፣ የመርጡለ ማርያም፣ የተድባበ ማርያም፣ የጣና ቂርቆስ እና ሌሎች እጅግ ብዙ ቅርሶች አሁንም ሕያ ዋን ሁነው የሚታዩ የመጀመሪያው ሺሕ ዓመት ቅዱሳኖቻችን አሻራዎች ናቸው። እነ ደብረዳሞን የመሰሉት የዘጠኙ ቅዱሳን ገዳማት እና ከእነርሱም በኋላ የመጡት የውጭ ቅዱሳንና የሌሎቹ አባቶች ቅዱሳት መካናት አሁንም እናስቀድስባቸዋለን። አባ ሰላማ የተረ ጐመውና ይጠ ቀምበት የነበረው የመጀመሪያው ወንጌል አሁንም በአገልግሎት ላይ ይገኛል። በአጠቃላይ ከየመን እስከ ሞቃዲሾ፣ ከኑብያ እስከ ጅቡቲ ክርስትናን አስተ ካክለው ሰብከው፣ ፍቅርና ሃይማኖትን አጉናጽፈውን ታሪክንና አባትነቱ ጎልቶ የሚታይ በትን ሕያው ቅርስ አስረክ በውን አለፉ። ፍቅራቸውንና እንግዳ አቀባበላቸውንም ከዘጠኙ ቅዱሳን ጋር ለመጡት ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን፣ የመሐመድንም ወገኖች በመቀበል ወንጌልን አንድ ሳያስቀሩ በመተርጐም አሳይተውን አለፉ።

የሁለተኛው ሺሕ አባቶችም በየተነሡበት ዘመን በአባቶቻቸው መሠረት ላይ እያነጹ ዕድሜ ባሕራቸውን ተሻገሩ። በዓለም ተወዳዳሪ የሌላቸው የላሊበላ ሕንጻዎች፣ የቅዱሳት መጻሕፍት ትርጓሜ፣ በአዲስ የሥነ ጽሑፍ ዘርዕ /በአዲስ ቅኔ/ እግዚአብሔርን በማመስገን /የመልክአ መልክእ ድርሰቶችን/ ከቀደሙት የአበው አዋልድ ጋር ብቻ ሳይሆን አሥራው መጻሕፍትንም እንደገና ለሦስተኛ ጊዜ አዲስ ቅጂ በማም ጣት ከቀደመው ጋር እያነጻ ጸሩ፣ ልዩነቱን እያሳዩ ታሪካዊ ጥናት ያለበት ሕያው ምስክር ትተውልን ወደ ገነት ታደሙ።

አዲስ የሥነ ጽሑፍ ዘርዕ ብቻ ሳይሆን በያሬዳዊ ዜማ እግዚአብሔርን በዝማሜ፣ በመር ግድ፣ በጽፋትና በወረብ ማመስገንን /አቋቋምን/ አሁንም በእግዚአብሔር ጥበብ ተቀብ ለው ትተውልን ወደሚቀጥለው ዓለም ተሻገሩ። እነ አባ ኢየሱስ ሞዐ፣ አቡነ ተክለ ሃይማኖት፣ አቡነ ዜና ማርቆስ፣ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ አባ ሳሙኤል ዘዋልድባ፣ አባ ሳሙኤል ዘደብረ ወገግ፣.... እጅግ ብዙ ቅዱሳን አባቶች የሚያስደምሙ ሥራዎች ሠርተው አሁንም ተዘርዝሮ የማያልቅ ጸጋና ሀብት ለቀጣዩ ትውልድ አስረክበው በዝማሬ፣ በምስ ጋና ብቻ ወደሚኖሩበት ዓለምአቀኑ።

እነዚህ ሁሉ ቅዱሳን የሚነሡትና የሚዘከሩት ደግሞ በተውልን ምስክር ብቻ ሳይሆን፣ በተቀበሉት መከራና ባሳለፉት የሰቆቃ ተጋድሎም ጭምር ነው። ኢትዮጵያውያን በጠባያቸው የተመሰገኑ፣ በምግባራቸው የሚደነቁ ቢሆኑም ለቅዱሳኑ የሚሆን ፈተና ለሀገሪ ቱም አሳዛኝ ሁኔታዎችን ጥ ለው ያለፉ ልዑካነ ሣ ጥናኤል ግን ጠፍተው አያውቁም። ከእሳቶ ዮዲት /ጉዲት/ ጀምሮ፣ ግራኝና ቱርኮች፣ ግብጾችና ሱዳኖች፣ ጣሊያኖችም ጠባሳው ያልሻረ ጉዳት አድርሰዋል።

ከነዚህም ጋር እንግሊዞችና ፈረንሳዮችም ቢሆኑ የሚዘነጉ ፈተናዎች አይደሉም። ጅቡቲን ከኢትዮጵያ ለይተው የቀሩትና በእርሷም ምክንያት እስካሁን የሚ ጎሸሙን ፈረንሳዮች አሁንም የእስላም ግዛት በሸዋ በቁፋሮ አገኘን እያሉ የጥላቻ ነጋሪት ይጐስ ሙብናል። ትላንት በጅቡቲና በዐፄ ኃይለ ሥላሴ ጊዜም በኤርትራ ምክንያት የሠሩት ሳይረሣን አሁንም ወደ መሐል ገብተው ማንጐዳጐዳቸውን ቀጥለዋል። በውስጥም በአንዳንድ አስቸጋሪ በነበሩ ነገሥታት በቅዱ ሳኑ ላይ ይደርስ የነበረው ስደት፣ ግዞትና መከራም ሳይነሣ በድፍኑ ሊታለፍ የሚገ ባው ጉዳይ አይደለም።

ሌሎች ብዙ ፈተናዎችም ታልፈዋል። ብዙ ቅርሶች፣ ገዳማትና አብያተ ክርስቲ ያናትም ወድመዋል። ታሪካቸውን ሰምተን፣ በዓይናችን ያላየናቸው ነገሮችም እጅግ ብዙዎች ናቸው። የዘጠኙን ቅዱሳን የጽሑፍ ሥራዎች ልናያቸው እንመኝ ነበር። የሌሎ ቹንም ቅዱሳን ሥራዎችና ትርጓሜዎች እን ዲሁ። ከሶርያ የመጡት ቅዱሳን ሥራ የት አለ? የኢትዮጵያውያን ቅዱሳን የጽሑፍ ሥራዎችስ የት ገቡ? ግራኝን እግዚአብሔር ይይልህ በርግጥም እያልን፣ አንጀታችን በ ቁ ጭት እየቆሰለ ዝም ለማለት የተገደድንባ ቸው ሀብቶቻችን ብዙዎች ናቸው።

ካቶሊኮች ያጠፉት፣ ጸጋዎችና ቅባቶች የበረዙት፣ አሁን ደግሞ እነሡን እያነሡ ተሐድሶዎች የሚያደርሱትን ማቁሰል ስናየው፣ እነዚያን የጥፋት ጊዜያት ጌታ ሆይ አትመልሳቸው ያሰኘናል። እንግዲህ ከላይ የጠቀስናቸው አባቶች ለዚህ ሁሉ ምስክር ያበቁን እነዚህን ልናስባቸው እንኳ የሚዘገ ንኑንን የመ ከራ ዘመናት አልፈው ነው። እንዲህ ዓይ

የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች

ነት መከራ እየተቀበሉ አሁን ላለንበት ለዕሥራ ምዕቱ ፍጻሜም አደረሱን። ታዲያ አሁን ያሉት የዕሥራ ምዕት አባቶችስ ምን አስረክበውን ያልፉ ይሆን? የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች ጥያቄ ነው።

በዕሥራ ምዕቱ ዋዜማ የተፈጠረው መለ ያየት እንዳለ ወደ ሣልሳይ ሺሕ ዓመት ይሻ ገር ይሆን? ከዚህ ጋር ሊታለፍ የማይገባው ጠባብ አስተሳሰብስ? የዚያ የመሐመድን ወገኖች የተቀበለው የኢትዮጵያዊው የንጉሥ አርማህ ልጆች የራሳቸው ልጆች፥ መጠጊያ አጥተው የሚባዝኑበት አሠራርስ እንዴት ይፈታ ይሆን? ግልጽ ለማድረግ የቤተ ክስቲያኒቱን ትምህርት ተምረውና አስመስክረው ሁሉም ወደ መሐል ሀገር በመምጣት ብቻ ደጅ የሚጠኑበት ሁኔታ በምን ይስተካከላል? በዚያው ባሉበት እንዲያገለግሉ ምን ታስቦላቸዋል? በከተማ የሚጋፉት በገጠር እንዲያገለግሉ፥ የከተማው ድርጐ ወደ ገጠር ለምን አይወ ጣም? የሚሉ ጥያቄዎችን የሚመልስ አሠራርን ነው የምናስረክበው ወይስ አሁን ያለውን ፍልሰት? ገዳማትንና ገዳማውያንንስ እንደ ጥንቱ ሀገርን የሚፈወሱ ለሀገርና ለሕዝብ ሳይቀር ሕይወታቸውን አሳልፈው የሚሰጡ፣ አቡነ ኀጥሮስን የመሰሉ አባ ቶች የሚፈልቁባቸው ምንጮች ሆነው እና ስረክባቸው ይሆን? ወይስ በአንዳንድ ቦታ ዎች መታየት እንደ ጀመረው ሥራ የጠላ ተቀላቢ መጠ ራቀሚያ አድርገን? የአብነት ትምህርት ቤቶችንስ እንደሚታሙት እንደ ጥቂቶቹ የሥር ማሽ እና የቅጠ ል በሣሽ ዋሻዎች ወይስ ትርጓሜውን የሚያቀኑ፣ አብነት የሚያጸኑ ሊቃውንት መፍለቂያዎች አድርገን? ልጆች እየጠየቁ ነው፤ እንዴት ታስተላፉልናላችሁ እያሉ።

ኅብረተሰብ ተኰር ልማትንም ቢሆን ትውልዱ ይጠ ይቃል። ምርኮኞችን እነ ፍሬምናጦስን አሳድገው፣ ልጅ አድርገው፣ ዜግነት ሰጥተው ለጵጵስና ያበቁት የእነዚያ ስመ ጥር አባቶች ልጆች የሆኑት የዛሬዎቹ የዕሥራ ምዕት አባቶች ለሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች በዚህስ በኩል ምን ያስረክቡ ይሆን? ዛሬ የመንገዱን ዳር የሞሉት ልጆች የእነ ማን ናቸው? የዛሬዎቹ እናት ለልጆቿ የም ታወርሰው ምንድን ነው? ፍቅርንና እንክ ብካቤን ወይስ ጐዳናን? የወለደችው ብቻ ማለት አይደለም። በዙሪያው ያለችው ሁሉ።

በፈረንጆች የፋሽን ሥነ ልቡና ሰክሮ በዓል በመጣ ቁጥር ሰፋና መጋረጃ መቀየርን ወይስ ልጆችን አንሥቶ ዓለምን የሚለውጡ አድርጎ ማሳደግን? አንተስ ባለጸጋው አባት ፣ ምንድን ነው የምታወርሰን? ይላሉ ልጆች። የመኪና ራዎልት መቀየርን ብቻ ነው ወይስ ለጐዳና ሰዎችም አሮጌ ልብስ እንኳ መቀየ ርን? የቱን ይሆን የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች በርግጥ የእግዚአብሔር ሥጦታዎች ናቸው ወይስ የኀዳና?

ሀገርን በመጠበቅስ ቢሆን ምን እናስረ ክባቸው ይሆን? በርግጥ ኢትዮጵያ የክርስ ቲያን ደሴት እንደ ሆነች ትቀጥል ይሆን? ጥንት ተሰድደው ከመጡት ከ80 ከማይበል ጡት የመሐመድ ወገኖች የቀሩት ጥቂቶች ብቻ ነበሩ። አሁን ግን 32 ኸ ደርሰዋል፥ ከእነርሱ ግን አንዳንዶቹ ሳያፍሩና ሳይ ፈሩ ከግማሽ በላይ ሆነናል የሚሉበት ጊዜ ላይ ደርሰናል። ይህ ሁሉ የምን ምልክት ይሆን? እነርሱ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ልቦ ለድ ፈጠራዎቻቸውን ያዘንባሉ፥ ከእኛ ወገን ሃይማኖቱ የተሰማው «ስለ እኔ በሰው ፊት የሚመሰክርልኝ ቢኖር...» የሚለው ቃለ ወንጌል ትዝ የሚለው ያለ አይመስልም። ለምን ይሆን?» በርግጥ ለልጆቻችን የምናስረክበው ምንድን ነው? ሃይማኖት? ምግ ባር? ፍቅር? አንድነት? መተማመን? ምን? ቆም ብሎ ማሰብ ሳይጠይቀን ይቀራል? ትላንት ሞቃዲሾ ላይ ቀድሰው፣ ምእመኑን አቁርበው አስረክበውን ነበር።

አሁን ግን በጅማና በአካባቢው ላይም ጥያቄ ተነሣብን፥ ትላንት የመን ላይ ቀድሰን ማቁረብ ብቻ ሳይሆን በዓለም የተደነቁ ቤተ መቅደሶችን ሠርተን ዛሬ አሻራዎቻቸውን እናያለን፥ ዛሬ ግን ይፋትም የእናንተ አልነበረም ሊሉን ጀመሩ። ታዲያ የምናስረክባት ሀገር ታሪኳን አጥፍተን ነው ወይስ እውነቱንም ጭምር ጽፈን ?

የየመኑ እስላም ተጠምቆና ተምሮ ለእጨጌነት መብቃቱን፣ /የእጨጌ ዕንባቆምን ታሪክ/፣ የሸህ ዘከርያን ተጠ ምቆ አባ ዘካርያስ ተብሎ ክርስትናን ማስፋፋቱን ስላልጻፍንላቸው ንጉሥ አርማህ ሰልሞ ሞቷል ሲባሉ ልጆ ቻችን መጠየቅ ጀመሩ። በመንበረ ጽዮን በትግራይ መስጊድ ነበረበትን? ይሉናል። ስለካሌብ ዋሻ ዝም ስላልን ስለፈጠራው ነጃሽ የተጋቱትን እያቀረሹ በታሪክ በሽታ መለከፋቸውን ነገሩን። ታዲያ የዕሥራ ምዕቱ አባቶች የምና ስረክበው ሀገራዊ ታሪክ ምንድን ነው? የሣልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች እየጠየቁን ነው። በርግ ጥም መልስ ያስፈልጋቸዋል።

ይህን ሁሉ ያነሣነው ውስጣችን ለዚህ ምን ያህል ተዘጋጅቷል? የሚለውን ለማየት አስፈላጊ በመሆኑም ነው። በዚህ በዕሥራ ምዕቱ ዋዜማ የተፈጠረውን ልዩነት ለመፍ ታት ዛሬ ካልታሰበ መቼ ይታሰባል? ልዩነትን ወደ ሣልሳይ ሺሕ ዓመት ማሻገርስ ለምን ይጠቅማል? የቤተ ክርስቲያኒቱን የሐሳብ፣ የአስተዳዳርና የትምህርት መርሐ ግብርስ መቼ ሊነደፍ ይችላል? መጪውን የሉአላዊነት ወይም ዓለም አቀፋዊነት -ግሎጳበቿለፀዘቿተፀጼነ? ሁኔታ አልፎ ሕዝቡን በክርስትናው ሊያጸና የሚችል መንገድ ተቀይሶ ይሆን? ወይስ እንደ እስካሁኑ ጊዜውን ባላገናዘበ ልማዳዊ መንገድ እንጓዝ ይሆን? የቤተ ክርስቲያኒቱን አንጡራ ሀብት እያነሡ የሚጠ ቀሙበትንስ አስቁሞ ሙሽራይቱን ቤተ ክርስቲያን ከነዝርግፍ ጌጧ ማስረከቡ የማን ሥራ ይሆን? የሙሽራው ብቻ ሊሆን አይችልም። ሙሽራይቱን የሚያስ ዘርፍ ሚዜ ሊኖር አይችልም። ታዲያ በሐዋርያት የተተኩ ካህናት ሚዜዎች፥ ሙሽራይቱን ካልጠበቁ ሥራቸው ምን ይሆን?

በርግጥ እስከአሁን ብዙ ነገሮች ሳይበረዙ ደርሰውናል። ሃይማኖት ከነምግባሩ፣ ዶግማ ከነቀኖናው፣ ታሪክ ከነትውፊቱ፣ ሥርዓት ከነባሕሉ ደርሰውናል። አባቶች

የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሚልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች

በማስረከብ ልጆ ችም በመረከብ ይመሰገናሉ። የልጆችም ጥያቄ አይጠላም። ተረድቶ መቀበል የሚገባ ነውና። መጪው ትውልድም ጠያቂ ስለሚሆን መልሱን ለማወቅ በወግም ለማስተላለፍ መረዳት አስፈላጊ ነገር ነው። አባቶችም ለማስረከብ በሚገባው መንገድ መዘጋጀት ያስ ፈልጋቸዋል። እንኳን ታሪክንና ሀገራዊ ሀብትን ልጅንም ኀጆ ለማውጣት በቂ ዝግጅት ይጠይቃል።

የሚልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆችም ዝም ብለው የሚቀበሉ አይመስሉም። መጀመሪያ የምናስረክባቸውን ሊያውቁት ይፈልጋሉ። ቀጥለው ለምንና ምኑን እንዴት እንደሚ ቀበሉን መረዳት ይፈልጋሉ። ከዚህም በላይ ጉድፉን እንሥተን፣ እንጽተን፣ ወልውለንና ሰንግለን እንድናስረክባቸው ይጠይቁናል። በዚህም ብቻ አያበቁም ከአባቶቻችን የተረከ ብንበትን ደረሰኝ አይተው፣ አሁን ካለው ጋር በማነጻጸር፣ አለመጉደሉን ማረጋገጥ ይፈል ጋሉ። ከዚህም ጋር ለዚህ ክቡር ሀብትና ጸጋ ማስቀመጫ ይሆን ዘንድ የሠራነውን የዘመ ናችን የአደራ መዝገብ አስቀድመው ማየት ይፈልጋሉ። በመጨረሻም የቀደሙ አባቶች ያስተላለፉበትንና ያስረከቡበትን ጥበብ ብቻ ሳይሆን፣ እነርሱም ለሚቀጥለው ትውልድ እንዴት ማድረስ እንዳለባቸው የአስተዳደር ሥልታዊ መርሐ ግብር -ስተረቷተጽገፀቾ ፐለቷነ? መጠየቃቸው አይቀሬ ነው። ስለዚህ መዘጋጀት ይጠበቅብናል፣ የዕሥራ ምዕቱ አባቶች ለሚልሳይ ሺሕ ዓመት ልጆች።

Mahibere Kidusan©2005, All Rights Reserved
አስተያየት ለመስጠት: webmaster@eotc-mkidusan.org